

РЕШЕНИЕ

№ 1495

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседа.е
на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИА. Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИА. Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110208137 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № МН-ЗБ-23-037 от 22.05.2023г., издадено от Началник на Регионален отдел „МН Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, на основа.е чл.83 от ЗАНН, чл.94, ал.2 и чл.85, ал.2, вр. ал.1 от Закона за измерва.ята, за нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измерва.ята, на „*** ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. (двеста лева).

Срещу това Наказателно постановление е подадена жалба от „*** ЕАД чрез юрк. А. Д. - С.. В жалбата се твърди, че Наказателното постановление е неправилно, незаконосъобразно, издадено при съществени нарушения на производствените правила и при противоречие между установените обстоятелства и реалната фактическа обстановка. В жалбата се твърди, че от Дружеството – жалбоподател са били предприети мерки на адресите, за които се отнасят констатациите на проверяващия орган, да бъдат сменени уредите с такива, на които е извършена последваща проверка и са нанесени необходимите знаци. Видно от Протокол за подмяна от 22.02.2023г. е извършена смяна на средствата за измерване, като са монтирА. водомери, на които е извършена последваща метрологична проверка. Поради това се претендира, че към момента на съставяне на процесното НП нарушението не било налице. Твърди се, че в Протокол за задължителни предписА.я № 101-201 било записано, че санкция ще се наложи, ако не се изпълнят дадените предписА.я. Жалбоподателят счита, че случаят е маловажен, тъй като евентуално допуснатото нарушение било формално, с ниска обществена опасност, деянието било извършено за

първи път и пропускът бил отстранен в кратък срок. Поради това административно – наказващият орган следвало да предупреди нарушителя, че при повторно нарушение ще бъде наложено административно наказание. На следващо място в жалбата се посочва, че в Наказателното постановление се съдържали факти и обстоятелства, които не отговаряли на действителната фактическа обстановка. Определя се НП като неправилно и неточно. Твърди се, че липсвало пълно и точно описание на местоизвършването на нарушението в Акта, както и на доказателствата, които го подкрепят. Прави се извод, че липсват реквизитите по чл.42, ал.1, т.3 и т.4 от ЗАНН, съответно по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Претендира се, че фактите не били правилно подведени под правните разпоредби. В жалбата се посочва, че в случая били отбелязани времето и мястото на констатиране на нарушението, но не и времето и мястото на неговото извършване. Критикува се НП, че не били точно посочени и обстоятелствата по извършване на нарушението. Поради това се прави извод, че Дружеството – жалбоподател не може да упражни правото си на защита поради неточно и невярно излагане на факти и обстоятелства в Наказателното постановление. С тези аргументи се иска СРС да отмени процесното НП като незаконосъобразно, неправилно и необосновано. В условията на евентуалност се иска да се приложи чл.28 от ЗАНН, тъй като от нарушението не били настъпили обществено-опасни последици и същото било явно незначително. Искане се и присъждане в полза на Дружеството-жалбоподател на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото е депозирано писмено становище с вх. № 235473 от 22.08.2023г. от Началник на Регионален отдел „Метрологичен надзор - Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) чрез юр. Радостина Стоева. С него се иска съдът да остави без уважение жалбата на „***“ ЕАД срещу НП № МН-ЗБ-23-037 от 22.05.2023г., тъй като в хода на извършената проверка на 16.02.2023г. в абонатна станция в жилищен блок в гр. София, ж.к. „Надежда“, бл.409, вход А, е констатирано, че „***“ ЕАД използва за измерване на обема студена вода, преминал през подгревателя за битово горещо водоснабдяване, за разпределяне на доставената топлинна енергия, с цел осъществяване на търговски плащане по смисъла на чл.5 от Закона за измерванията (ЗИ), водомер, който е точно, подробно и изчерпателно индивидуализиран в АУАН и НП по производител, идентификационен номер и пр. Този водомер е средство за измерване по смисъла на §1, т.27 от ДР на ЗИ. Прието е, че е нарушен чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ, тъй като тези разпоредби забраняват използването на средства за измерване, респ. задължават лицата, които използват средства за измерване, да не използват такива, които са без знаците по чл.35, чл.39, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗИ. В конкретния случай върху водомера е липсвал знак за последваща проверка, удостоверяващ метрологичен контрол – холограмен стикер (марка за залепване), съставен от част „А“ с идентификационен номер на лицето, извършило проверката „BG60“ и индивидуален номер на проверителя „02“, и част „Б“ с последните две цифри на година на извършване на първоначалната проверка – „05“, т.е. с изтекъл срок на валидност на 31.12.2010г. Относно Акта се твърди, че е съставен при спазване на изискванията на чл.42 от ЗАНН, че е издаден от компетентно длъжностно лице и че са спазени условията на чл.40, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Претендира се за изчерпателно описване на елементите от състава на нарушението, както и за описА.е на фактите и съответствието им с нарушената правна норма. По отношение на процесното Наказателно постановление в писменото становище се казва, че то съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН, а при издаването му е съобразено изискването на чл.52, ал.4 от ЗАНН. Твърди се АУАН и НП да са издадени в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Отрича се да има допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до нарушаване на правото на защита на Дружеството – жалбоподател. Определят се като неоснователни доводите от жалбата, че не било налице нарушение в момента на съставяне на АУАН и НП поради наличие на задължителни предписА.я, дадени с Протокол № 101-201 от 03.04.2023г. Въпросният Протокол бил връчен в деня на съставяне и връчване на Акта и имал за цел да огрА.чи използването на средствата за измерване, за които е установено, че не съответстват на изисквА.ята на чл.77, т.3 от ЗИ. Съгласно предвидената възможност в чл.7 от Наредбата за реда и начина за извършване на метрологичен надзор, инспекторите съставят Протокол за задължителни предписА.я и Акт. ПредписА.ята имат за цел да задължат нарушителя да спре употребата на несъответстващи средства за измерване. Изпълнението им не освобождава юридическото лице от вменената му административно-наказателна отговорност за нарушение, което е констатирано към изминал момент. В становище с вх. № 235473 от 22.08.2023г. се твърди, че ясно е означена датата на нарушението в Акта и в НП и това е датата 16.02.2023г. Изразява се несъгласие с твърдението, че е налице маловажен случай. В тази връзка се посочва, че през 2021г. били извършени 130 надзорни проверки, при които били констатирА. 95 нарушения на ЗИ (използване на средства за измерване – топломери и водомери по смисъла на чл.5 от ЗИ без знаци по чл.43, ал.1 от ЗИ), като били съставени 90 АУАН и 90 НП, а през 2020г. били извършени 80 надзорни проверки и били констатирА. 32 нарушения на ЗИ (използване на средства за измерване – топломери и водомери по смисъла на чл.5 от ЗИ без знаци по чл.43, ал.1 от ЗИ), като били съставени 28 АУАН и 28 НП. Пояснява се, че проверките от инспекторите на ДАМТН са на случаен принцип. В резултат на тези проверки през 2022г. от извършените 80 надзорни проверки има вече констатирА. 7 нарушения на ЗИ – използване на топломери по смисъла на чл.5 от ЗИ без знаци по чл.43, ал.1 от ЗИ, за което били съставени 7 АУАН и 7 НП. Поради това се приема, че става въпрос за системно нарушаване на разпоредбите на ЗИ. В случая се твърди, че нарушението е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от същия вид. Обръща се внимА.е, че става въпрос за административно нарушение по ЗИ, регулиращо обществените отношения, свързА. с осигуряване на проследимост, точност и достоверност на измервА.ята съгласно чл.2 от ЗИ. Относно наложеното наказА.е се посочва, че то е съобразено по вид и размер с тези, предвидени в закона, като в случая имуществената санкция е в минимален размер съгласно чл.85, ал.2 от ЗИ. С тези аргументи се иска от съда да отхвърли жалбата и да потвърди Наказателното постановление като законосъобразно, правилно и обосновано. Моли се и за присъждане на направените в производството разноски, както и за редуциране на поисканото адвокатско възнаграждение от стрА. на Дружеството – жалбоподател до законовия минимум – в случай, че жалбата на „***“ ЕАД бъде уважена.

Пред СРС, НО, 10 състав жалбоподателят „***“ ЕАД се представлява от юрк. Д. – С., юрк. И. и юрк. Ангелов. В съдебно заседание на 19.09.2023г. юрк. Д. – С. заявява, че поддържа жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 06.12.2023г. юрк. И. посочва, че непредставянето на Констативния протокол е съществено процесуално нарушение при съставянето на Акта, тъй като е изтекъл голям период от време от датата на проверката в абонатната станция до момента на съставяне на АУАН и информацията, която следвало да бъде вложена в Констативния протокол, можело да се изопачи, изгуби или забрави. Ако съдът приеме, че е спазена законовата процедура, то се иска СРС да приеме, че по наложените с Протокола задължителни предписания са взети незабавни мерки за отстраняване на нарушението. Същото разкривало ниска степен на обществена опасност и поради това се касаело за маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Иска се съдът да уважи жалбата на „***“ ЕАД и да отмени обжалваното Наказателно постановление като неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Иска се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Пред СРС по време на съдебните прения юрк. Ангелов заявява, че няма какво да добави.

Въззиваемата стр.А. Началник на Регионален отдел „МН Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към ДАМТН не се явява и не изпраща представител пред СРС, който да вземе становище по съществото на спора.

*Съдът, като обсъди доводите на стр.А.те и събр.А.те по делото писмени и гласни доказателства, намери за установено следното от **фактическа стр.А.** :*

На 16.02.2023г. около 11:40 часа свидетелите П. Ц. Ц., Н. И. Д. и А. Л. П. (служители на Регионален отдел „Метрологичен надзор - Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към ДАМТН) извършили проверка в абонатна станция в жилищен блок в гр. София, ж.к. „Надежда“, бл.409, вх.А и установили, че „***“ ЕАД използва за измерване на обема студена вода, преминал през подгревателя за битово горещо водоснабдяване, водомер тип MNR с идент. № 31744825, производител : Elster, с технически и метрологични характеристики : номинален разход Q_n 3,5 m³/h, със знак за ЕИО одобрен тип D82/6.131.42 съгласно чл.846, т.1а, Приложение № 48а от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, като водомерът имал знак за първоначална проверка - холограмен стикер, съставен от две части : част „А“ с идентификационен номер на лицето, извършило проверката „BG60“ и индивидуален номер на проверителя „02“ и част „Б“ с последните две цифри на година на извършване на първоначалната проверка – „05“. Така проверяващите разбрали, че за конкретния водомер първоначалната проверка е била извършена през 2005г. Инспектиращите служители на ДАМТН приели, че срокът на валидност на този водомер е изтекъл на 31.12.2010г. и след тази дата е следвало да бъде извършена последваща проверка при условие, че водомерът се намира в употреба. По време на проверката на 16.02.2023г. свидетелите Ц., Д. и П. констатирали, че върху въпросния водомер няма знак за последваща проверка. От тук проверяващите приели, че „***“ ЕАД е извършило нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измерванията, тъй като на 16.02.2023г. Дружеството е използвало за измерване на

количество студена вода описА.я по-горе водомер без поставен на него знак за премината последваща проверка. Поради това била изпратена покА. до „***“ ЕАД да се яви представител на Дружеството на 03.04.2023г. в Регионален отдел „МН Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към ДАМТН за съставяне и връчване на АУАН. ПокА.та била изпратена по пощата и била получена на 17.03.2023г. На 03.04.2023г. на указаното място се явил Е.Т.П. – пълномощник на „***“ ЕАД. Пред него, както и пред свидетелите Н. И. Д. и А. Л. П., свидетелят П. Ц. Ц. издал срещу „***“ ЕАД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № С520 от 03.04.2023г. - за нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измервА.ята. Препис от този Акт е връчен на пълномощника на Дружеството - жалбоподател срещу подпис на дата 03.04.2023г.

Междувременно, след като била извършена проверката на 16.02.2023г. и преди съставянето на АУАН на 03.04.2023г. от „*** ЕАД предприели действия по подмяна на водомер с идент. № 31744825, като на 22.02.2023г. уредът бил демонтиран заради повреда, за което обстоятелство бил изготвен Протокол за подмяна (въвеждане), (метрологична проверка) на топломер (водомер) от 22.02.2023г.

Заедно с АУАН № С520 от 03.04.2023г. на „*** ЕАД е издаден и Протокол за задължителни предписА.я № 101-201 от 03.04.2023г., в който били отразени констатациите от няколко проверки, вкл. и тази, която била извършена в абонатната станция в гр. София, ж.к. „Надежда“, бл.409, вх.А касателно водомер с идент. № 31744825, производство на „Elster“. Във връзка с направените констатации са дадени конкретни предписА.я на „*** ЕАД, едно от които било в срок до 18.04.2023г. Дружеството да спре използването на топломери и водомери до удостоверяване със знаците по чл.43, ал.1 от ЗИ на положителни резултати от извършена последваща проверка. И Протоколът за задължителни предписА.я № 101-201 от 03.04.2023г. бил връчен срещу подпис на пълномощник на „*** ЕАД на 03.04.2023г.

Въз основа на АУАН № С520 от 03.04.2023г. Началникът на Регионален отдел „МН Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към ДАМТН е издал Наказателно постановление № МН-ЗБ-23-037 от 22.05.2023г., с което на основА.е чл.83 от ЗАНН, чл.94, ал.2 и чл.85, ал.2, вр. ал.1 от Закона за измервА.ята, за нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измервА.ята е санкционирал „*** ЕАД с имуществена санкция в размер на 200 лв. (двеста лева).

С писмо изх. № 82-03-195 от 22.05.2023г. на „*** ЕАД било изпратено по пощата процесното Наказателно постановление. То било получено на 25.05.2023г. и обжалвано с жалба, депозиА. на 06.06.2023г. чрез ДАМНТ – Главна дирекция „Метрологичен надзор“, Регионален отдел „МН Западна България“ до СРС, по повод на която жалба е образувано настоящото дело.

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от събрА.те по делото доказателства : показА.ята на свидетелите П. Ц. Ц., Н. И. Д. и А. Л. П.; АУАН № С520 от 03.04.2023г.; писмо с изх. № 82-03-195 от 22.05.2023г. и с вх. № П-6649 от 25.05.2023г.,

както и известие за неговото доставяне; Протокол за задължителни предписА.я № 101-201 от 03.04.2023г.; Протокол за подмяна (въвеждане), (метрологична проверка) на топломер (водомер) от 22.02.2023г.; пълномощно на името на Е.Т.П.; покА. с изх. № 82-02-72 от 07.03.2023г. и известие за доставянето й; Заповед № 2010-79 от 07.02.2023г. на Председателя на ДАМТН и Заповед № А-366 от 02.06.2022г. на Председателя на ДАМТН.

ПоказА.ята на свидетелите Ц., Д. и П. са еднопосочни, звучат достоверно и непредубедено. Освен това те намират опора и в писмените доказателства, който съдът кредитира по-долу. Поради това СРС дава вяра на думите на П. Ц. Ц., Н. И. Д. и А. Л. П..

Констатациите от АУАН № С520 от 03.04.2023г. се потвърждават от показА.ята на свидетелите Ц., Д. и П., от Протокола за задължителни предписА.я № 101-201 от 03.04.2023г., както и косвено от Протокола за подмяна (въвеждане), (метрологична проверка) на топломер (водомер) от 22.02.2023г. Поради това СРС кредитира и АУАН.

Протоколът за задължителни предписА.я № 101-201 от 03.04.2023г. (в частта относно констатация № 5) се явява обективно и достоверно писмено доказателство, което намира потвърждение в АУАН № С520 от 03.04.2023г. и в Протокол за подмяна (въвеждане), (метрологична проверка) на топломер (водомер) от 22.02.2023г. Поради това съдебният състав дава вяра и на Протокола, приложен на лист 14-16 от делото.

Протоколът за подмяна (въвеждане), (метрологична проверка) на топломер (водомер) от 22.02.2023г. и пълномощното на името на Е.Т.П. са непредубедени и обективни писмени доказателства, които не се опровергават от нито едно друго, събрано по делото доказателство. Поради това съдът ги кредитира.

Въз основа на кредитирА.те по-горе доказателства съдът приема за доказано по делото, че на 16.02.2023г. свидетелите Ц., Д. и П. са проверили абонатна станция в гр. София, ж.к. „Надежда“, бл.409, вх.А и са установили, че „***“ ЕАД използва за измерване на обема студена вода, преминал през подгревателя за битово горещо водоснабдяване, водомер с идент. № 31744825, който е имал само знак за първоначална проверка, извършена през 2005г., но не и знак за последваща проверка. Установено е, че „***“ ЕАД използва водомера без поставен знак за последваща проверка, поради което спрямо Дружеството са били съставени АУАН № С520/03.04.2023г. и Протокол за задължителни предписА.я № 101-201/03.04.2023г., които са били връчени на пълномощник на Дружеството. От А.лизирА.те по-горе доказателства се установява и че преди издаване на тези документи, но след като вече е била извършена посочената по-горе проверка, на 22.02.2023г. от „***“ ЕАД била извършена подмяна водомер с идент. № 31744825.

Приложените на лист 30 и лист 31 от делото Заповеди на Председателя на ДАМТН са издадени от държавен орган и имат доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това СРС ги кредитира напълно. Въз основа на Заповед № 2010-79 от 07.02.2023г. на Председателя на ДАМТН се установява, че П. Ц. Цветков е ст. инспектор в Главна дирекция „Метрологичен надзор“ в ДАМТН и като такъв е бил оправомощен да съставя АУАН за нарушения на Закона за измервА.ята. Поради това и с оглед нормата на чл.94, ал.1 от ЗИ

съдът приема, че конкретният Акт е съставен от компетентно лице. От Заповед № А-366 от 02.06.2022г. на Председателя на ДАМТН следва, че Георги Христов Десев е Началник на Регионален отдел „МН- Западна България“ в Главна дирекция „Метрологичен надзор“ при ДАМТН и като такъв е бил оправомощен от Председателя на ДАМТН (на основа.е чл.94, ал.2 от ЗИ) да издава НП. Това означава, че обжалваното Наказателно постановление е издадено от оправомощено за това лице.

Наличните по делото покА. с изх. № 82-02-72 от 07.03.2023г. и известие за доставянето ѝ (на лист 26 и лист 27 от делото), както и писмо с изх. № 82-03-195 от 22.05.2023г. и с вх. № П-6649 от 25.05.2023г. и известие за доставянето му (на лист 11, лист 28 и лист 29 от делото) имат достоверни дати. Освен това се характеризират като обективни и непредубедени писмени доказателства. Поради това съдът ги кредитира и приема, че Дружеството – жалбоподател е било поканено да изпрати свой представител за съставяне и връчване на АУАН, както и че му е било връчено по пощата процесното НП, с което се доказва, че са изпълнени изисквА.ята на чл.40, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, както и на чл.58, ал.1 от ЗАНН. Доколкото НП е получено на 25.05.2023г. (видно от датите, посочени в писмените документи на лист 11 и лист 28 от делото), а е било обжалвано с жалба, подадена на 06.06.2023г., съдът приема, че жалбата на „***“ ЕАД е депозирА. в срока по чл.59, ал.2, вр. чл.58д, т.1 от ЗАНН.

Доколкото приобщените по делото доказателства са обективни, еднопосочни и непротиворечиви помежду си, съдът намира за ненужно по-подробното им А.лизиране (по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК).

*При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен А.лиз, съдът достигна до следните **правни изводи** :*

Жалбата е подадена в законоустановения (към месец май 2023г.) 14-дневен срок от получаване на Наказателното постановление. На основа.е чл.94, ал.4 от ЗИ, вр. чл.59, ал.1 от ЗАНН Наказателното постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН пред СРС. Жалбата изхожда от оправомощено за това лице. Поради това тя се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Видно от мотивите, изложени по-горе, конкретните АУАН и НП изхождат от оправомощени за това лица.

Процесното нарушение се твърди да е извършено на 16.02.2023г. и в същия ден да е установен и деецът. Поради това следва, че като е съставен АУАН на 03.04.2023г. са спазени сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН. От съставянето на Акта на 03.04.2023г. до издаване на НП на 22.05.2023г. е минал срок, който е под два месеца. Поради това следва, че е спазен и преклузивният 6-месечен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Издаването на НП след повече от месец след съставянето на АУАН (т.е. след срока по чл.52, ал.1 от ЗАНН) не е съществено процесуално нарушение – основа.е за отмяна на НП на формално основа.е, тъй като този срок е инструктивен, а не преклузивен. Този срок е насочен единствено към дисциплиниране на държавните оргА. за срочно упражняване на

правомощията им. Поради това неспазването на този срок не води до незаконосъобразност на Наказателното постановление.

В случая са спазени изискванията на чл.40, ал.1, респ. чл.43, ал.1 и ал.5 от ЗАНН. Налице са и всички реквизити по чл.42, ал.1 от ЗАНН и чл.57, ал.1 от ЗАНН. В Акта и в Наказателното постановление ясно и разбираемо е посочено, че нарушението е извършено на 16.02.2023г. в гр. София. Записано е, че нарушението се състои в това, че „***“ ЕАД е използвало за измерване на количеството студена вода водомер, който е бил без знак за последваща проверка. Посочено е мястото, където е бил употребяван въпросният водомер. Същият е подробно описан по тип, номер, производител, характеристики, наличен знак за първоначална проверка и валидност на същата. Изрично е посочено, че след 31.12.2010г. на водомера е следвало да се извърши последваща проверка и да бъде поставен знак за последваща проверка. Отбелязано е, че към 16.02.2023г. такъв знак за последваща проверка на водомера не е имало. Поради това СРС приема, че нарушението е подробно и ясно описано, като са изложени и обстоятелствата, при които то е извършено. Налице е съответствие между словесното описание на деянието и посочените като нарушени правни норми. Поради това съдът не приема за основателни доводите на жалбоподателя, че липсвало пълно и точно описание на нарушението, че не били спазени чл.42, ал.1, т.3 и т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, както и че фактите не били подведени под правилните правни норми. В случая нарушението е такова, че съвпадат времето и мястото на извършването му с времето и мястото на неговото констатиране, тъй като изпълнителното деяние по чл.44, т.4 от ЗИ се състои в използване на средства за измерване, а самото използване в случая е било реализирано докато е извършвана проверката. Поради това в случая мястото и времето на извършване на нарушението съвпадат с мястото и времето на установяване на нарушението. Именно защото нарушението се състои в ползване /употреба/ на средства за измерване без знаци за последваща проверка (чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ) е ирелевантен за спора изминалият период от време от изтичане на валидността на знака за първоначална проверка, който е бил установен на въпросния водомер, до датата на проверката. За съставомерността на деянието е важно не колко дълго водомерът е бил без знак за последваща проверка, а дали въпреки липсата на този знак е бил в употреба. Доколкото в случая такава е констатирана на 16.02.2023г., то и нарушението се явява извършено на тази дата.

Вярно е, че в хода на проверката не е бил изготвен Констативен протокол, но това не означава, че АУАН е съставен при съществено процесуално нарушение, както пледира юрк. И.. В ЗАНН няма задължително изискване да се съставя АУАН само, ако преди това е бил съставен Констативен протокол от проверка. Това, че от датата на проверката /16.02.2023г./ до датата на съставяне на АУАН /03.04.2023г./ е изтекъл определен период от време не означава, че констатациите от проверката са погрешно, непълно или неточно възпроизведени в Акта. Направеното в този смисъл твърдение от процесуалния представител на Дружеството – жалбоподател е по-скоро предположение и доколкото не почива на събрано по делото доказателства, няма значение за решаването на спора.

Неоснователно е и възражението, че доколкото водомерът е бил демонтиран и подменен, то не е налице нарушение по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ, тъй като това се е случило след като е било констатирано нарушението. С факта на употреба на средството за измерване без знак за последваща проверка (в случая на 16.02.2023г.) нарушението по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ се явява довършено. Извършените от стрА. на Дружеството – жалбоподател действия след тази дата (след 16.02.2023г.) се явяват несъставомерни и биха имали значение единствено при преценката на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства. Именно поради това за съставомерността на нарушението по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ е без значение дали има дадени предписА.я на „****“ ЕАД от стрА. на ДАМТН и дали въпросните предписА.я са изпълнени или не. Поради това аргументите, развити в жалбата на база Протокола за задължителни предписА.я № 101-201 нямат отношение към процесното нарушение. Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че отбелязването в Протокола на лист 14-16 от делото, че неизпълнението на дадените предписА.я подлежи на санкция се отнася до нарушение на чл.92 от ЗИ, което е самостоятелно нарушение, различно от процесното по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ, за реализирането на което е ирелевнтно дали има дадени предписА.я. Правилни в тази връзка се явяват аргументите на процесуалния представител на въззиваемата стрА., дадени в писмено становище с вх. № 235473 от 22.08.2023г., че Протоколът за задължителни предписА.я № 101-201/03.04.2023г. има за цел да огрА.чи за в бъдеще използването на средства за измерване, които не съответстват на изисквА.ята на ЗИ, като изпълнението на предписА.ята не освобождава нарушителя от административно-наказателна отговорност за деянието по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ, което е било извършено и установено преди това във времето. Именно поради изложените по-горе съображения е неоснователно да се претендира, че няма нарушение, тъй като към датите на съставяне на АУАН и НП водомерът бил демонтиран и не бил използван. Така релевирА.ят довод, обаче, явно налага да се посочи изрично, че едно нарушение е довършено не когато е съставен АУАН и НП за него, а когато са били реализирА. всички елементи от фактическия му състав. Поради това извършените от нарушителя действия след датата на довършване на нарушението не могат да заличат с обратна сила реализираното по-рано във времето административно нарушение.

В хода на служебната проверка на съда се установи, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административно-наказателното производство или до огрА.чаване на правото на защита на нарушителя. Налице са всички реквизити, изискуеми по чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Нарушението е описано по сходен начин в Акта и в НП. Налице е съответствие между словесното и цифровото му описА.е в АУАН и в Наказателното постановление. Поради това няма основА.я за отмяна на НП на формално основА.е и спорът следва да се разгледа по същество.

Съгласно чл.44, т.4 от ЗИ лицата, които използват средства за измерване, са длъжни да не използват средства за измерване без знаците по чл.35, чл.39, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗИ. Според л.43, ал.1 от ЗИ последваща проверка се извършва на средствата за измерване в

употреба и се удостоверява със знаци за последваща проверка. Това означава, че за да е налице процесното нарушение по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ трябва да се докаже, че нарушителят е лице, което използва средства за измерване, че има „средство за измерване“, че то се ползва (т.е. че е в употреба) и че няма извършена последваща проверка, респ. средството за измерване няма знак за последваща проверка. От кредитирА.те по-горе АУАН, Протокол за задължителни предписА.я, Протокол за подмяна (въвеждане), (метрологична проверка) на топломер (водомер) и показА.ята на свидетелите Ц., Д. и П. се доказва по несъмнен начин, че „***“ ЕАД (като Дружество, което осъществява снабдяване и търговия с топлинна енергия за битови нужди на територията на гр. София) е лице, което фактически ползва процесния водомер тип MNR с идент. № 31744825, с технически и метрологични характеристики : номинален разход Q_n 3,5 m³/h. На 16.02.2023г. свидетелите Ц., Д. и П. установили, че се ползва въпросният водомер пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване, който измерва обема студената вода, минаващ през него. Това означава, че водомерът, установен в абонатната станция в гр. София, ж.к. „Надежда“, бл.409, вх.А, се явява „средство за измерване“ по смисъла на §1, т.27 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за измервА.ята („средство за измерване“ е техническо средство, което има метрологични характеристики и е предназначено да се използва за измервА.я самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства). От събрА.те по делото гласни доказателства, както и от АУАН се установява, че този водомер е бил в експлоатация, т.е. бил е ползван от Дружеството – жалбоподател. От показА.ята на свидетелите, разпитА. от СРС, от АУАН, Протокола за задължителни предписА.я и Протокола за подмяна (въвеждане), (метрологична проверка) на топломер (водомер) следва, че въпросният водомер е имал единствено знак за първоначална проверка, извършена през 2005г., със срок на валидност 5 години (т.е. до 31.12.2010г.), но не и знак за извършена последваща проверка. Всичко това означава, че по делото е доказано, че Дружеството – жалбоподател е реализирало от обективна стрА. съставът на административното нарушение по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ.

От субективна стрА. следва да се посочи, че административната отговорност на юридическите лица е обективна и безвиновна.

Поради това съдът прие, че правилно е била ангажирА. административно – наказателната отговорност на „***“ ЕАД за извършеното на 16.02.2023г. нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ.

Правилни са доводите, изложени в Наказателното постановление и в писменото становище с вх. № 235473 от 22.08.2023г., че не е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. С процесното деяние са засегнати обществените отношения, свързА. с осигуряване на проследимост, точност и достоверност на измервА.ята. В случая водомерът е бил без извършена последваща проверка в продължение на дълъг период от време (от края на 2010г. до началото на 2023г.). Освен това от Протокола на лист 14-16 от делото се вижда, че Дружеството – жалбоподател е извършило и други подобни нарушения на други места в гр. София, което означава, че настоящото деяние по чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от ЗИ не е

инцидентна проява. От всичко това следва, че степента на обществена опасност на деянието не е по-ниска от обикновените случаи на нарушения от същия вид. Нарушението е формално, на просто извършване. За довършеността му не е необходимо да са настъпили вредни последици, поради което липсата на такива не може да обоснове по-ниска степен на обществена опасност на деянието.

Според чл.85, ал.2, вр. ал.1 от ЗИ юридическо лице, което използва средство за измерване, което не отговаря на изискванията по глава IV от ЗИ или не изпълнява задълженията си по чл.44 от ЗИ, се наказва с имуществена санкция от 200 до 500 лева. В случая смекчаващи отговорността обстоятелства са предприетите на 22.02.2023г. от стрА. на Дружеството – жалбоподател действия по подмяна на въпросния водомер. Отегчаващо отговорността обстоятелство е времето, през което по отношение на водомера не е била извършвана последваща проверка (над 12 години). С оглед съотношението на отегчаващите към смекчаващите отговорността обстоятелства и тяхната относителна тежест съдът приема, че на „****“ ЕАД следва да се наложи „имуществена санкция“ в размер над средния и под максималния, предвиден в чл.85, ал.2, вр. ал.1 от ЗИ, т.е. „имуществена санкция“ в размер на 400 лева. Доколкото с обжалваното Наказателно постановление на Дружеството е определена „имуществена санкция“ в размер на 200 лева и настоящото производство е инициирано по жалба на „****“ ЕАД, съдът не може да влоши положението на жалбоподателя като увеличи размера на административното наказание. Поради това СРС следва да потвърди размера на наказанието, което е определено на „****“ ЕАД с обжалваното Наказателно постановление.

Мотивиран от всичко, изложено по-горе СРС прие, че следва да потвърди изцяло Наказателното постановление.

С оглед изхода на спора – разноси не се дължат в полза на жалбоподателя.

На основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН учредението, чийто орган е издал процесното НП (т.е. ДАМТН) има право на юрисконсултско възнаграждение – доколкото съдът потвърждава Наказателното постановление и в писмено становище с вх. № 235473 от 22.08.2023г. процесуален представител на въззиваемата стрА. е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в настоящото производство стрА.те имат право да им се присъждат разноси по реда на АПК. Когато стрА.та е била защитавана от юрисконсулт, както в случая, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.3 от АПК в полза на ДАМТН следва да се присъди възнаграждение съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН (каквото е настоящото) може да бъде от 80 до 150 лева. В случая по настоящото дело е имало две открити съдебни заседания пред СРС, НО, 10 състав, на които не е взел участие процесуален представител на въззиваемата стрА.. Единствено юрисконсулт на ДАМТН е депозирал писмено становище с вх. № 235473 от 22.08.2023г. Поради това и доколкото самият правен

спор не се отличава с фактическа и/или правна сложност, съдът прие, че „***“ ЕАД следва да бъде осъдено да заплати на ДАМТН юрисконсултско възнаграждение в минималения размер, предвиден в Наредбата за заплащането на правната помощ, т.е. 80 (осемдесет) лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № МН-ЗБ-23-037 от 22.05.2023г., издадено от Началник на Регионален отдел „МН Западна България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което на основа чл.83 от ЗАНН, чл.94, ал.2 и чл.85, ал.2, вр. ал.1 от Закона за измерванията, за нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измерванията, на „***“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. (двеста лева).

ОСЪЖДА „***“ ЕАД с ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление : ***, представлявано заедно от А.С.А. и И.И.Е. да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд - София град с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на стрА.те.

Съдия при Софийски районен съд: _____